

Primer misteri de Glòria

La resurrecció de Jesús

El primer Mistèri de Glòria té com a referència el relat de l' evangelí de Mateu (Mt 28, 1-3). Fou beneït el 29 d'octubre de 1916, pel bisbe Reig i Casanova i pel bisbe de Solsona, Francesc Vidal i Barraquer. S'aprofità la benedicció d'aquest misteri per inaugurar també tot el Rosari Monumental.

La part monumental d'aquest misteri és del jove arquitecte Antoni Gaudí (1852-1926). Per això és el misteri més conegut de tot el Rosari Monumental, però també és conegut pels problemes que hi hagué amb aquest arquitecte no arribà a acabar l'obra. L'escultor del Crist ressuscitat i l'àngel fou Josep Llimona (1864-1934). La foneria fou la d'Esteve Barberí d'Olot. L'escultor de les tres Maries fou Dionís Renard i García (1878-1946). La reixa la projectà Jeroni Martorell i Terrats (1877-1951) i fou feta a feta a la Casa "Ballarín".

Les obres del monument foren supervisades pel col·laborador de Gaudí: Sr. Joan Rubió. L'escena representa el moment en que Maria Magdalena; Maria, mare de Jaume i Salomè portaven perfums per ungir el cos de Jesús; a l'arribar a la tomba. Aquesta té la pedra apartada i troben un jove assegut amb túnica blanca que els hi diu que Jesús havia ressuscitat. D'estil modernista, destaca el tractament d'escenografia teatral donada al conjunt, cas únic dins la resta de misteris que trobem en aquest camí. Sembla que es va buidar de pedra aquest tros per esculpir-hi la tomba buida del Crist Ressuscitat, als peus de la qual hi ha la figura de Maria Magdalena agenollada, en la que contrasta la postura de desesperació del cos amb la cara. El grup el formen quatre figures més: un àngel assegut; dues figures femenines en actitud de gran dolor, dretes davant la tomba, un xic allunyades, semblen esculpides en un sol bloc, i la figura del Crist Ressuscitat amb el braços aixecats, fora de la cova, penjat a la roca a un nivell molt més alt que la resta de figures i destacant, també, per ser l'única figura feta en bronze. Tot el misteri està situat dins d'una gran cova sepulcre tal com relata la narració bíblica.

L'accés al conjunt és tancat per una barana de ferro forjat d'un estil molt "gaudinià", carregada de simbolisme, d'una branca d'espines, horitzontal, a la part inferior (la Passió), sorgeixen tres branques verticals, que sostenen la barana i de les que sorgeixen la Creu com a element central i, a banda i banda, les lletres Alfa i Omega, simbolitzant la Creu (el Crist) com començament i fi de tot. A la esquerra enganxada a la roca i fora de la cova hi ha una placa vorejada per la "corona d'espines" amb el text: "La lliga espiritual de nostra senyora de Montserrat en nom de la pietat de catalunya fa ofrena d'aquest misteri/ signe de tota resurrecció/xxix del mes del roser" Just a sota d'aquest text i de la corona: "És estat erigit/amb l'òbol de tota la nostra terra tenint-hi la davantera Barcelona cap i casal de Catalunya i les ciutats de Manresa, Terrassa i Sabadell florides al peu de la santa Muntanya"

A l'altre banda de la cova, per fora i enganxada a la roca, placa de pedra amb el text: "De l'evangeli de la dominica de resurrecciópassat el dissabte, Maria Magdalena, Maria mare de Jaume, i Salome. compraren aromes per anar a ungir Jesús i entrant al sepulcre si en veuen, segut a la dreta un jove, cobert de blanca vesta.....i els diu ell: no temeu. vosaltres cerqueu Jesús de Natzaret. el crucificat. ha ressuscitat, no es aquí.....mc.xvi,,1,5 i 6". El conjunt és coronat per l'escut de Catalunya fet amb la tècnica del trencadís. Fou fet pel mestre d'obres Jaume Bayo i Font.

Antoni Gaudí es retira de la direcció de l'obra com a conseqüència de les pressions que rebé perquè canviés la situació de l'escultura de Jesús ressuscitat, que ell havia suspès al costat oposat d'on s'instal•la definitivament. El seu projecte no incloïa tampoc les figures de les tres Maries que, esculpides per Dionís Renart, hi foren col•locades posteriorment. L'arquitecte Jeroni Martorell i Terrats (1877-1951) dirigí l'acabament de l'obra aplicant directius a les inicialment planejades per Antoni Gaudí.

El monument era una ofrena de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. XXIX del mes del Roser MCMXVI

El cristianisme dedicà la rosa a la Mare de Déu. Aquesta és invocada, en el rés del rosari, com a "rosa mística", tal com queda reflectit en aquests versos dels goigs

del roser:

“Déu Plantà dins Vós, Senyora
lo Roser molt excel•lent
quan us féu mereixedora
de concebre'l purament
donant fe al missatger que del cel us trametia Déu lo Pare, que
volia
fóssiu Mare del roser.”

Antigament, la festa dedicada a la Mare de Déu del Roser se celebrava pel març, el dia que es commemora l'Anunciació. El Papa Gregori XIII va instituir la Festa del Rosari a partir del triomf cristià en la batalla de Lepant, el 7 d'octubre de 1571. Fixada la Festa del Roser d'octubre, es continuà celebrant en molts llocs fins a l'actualitat

Després de la Guerra Civil, l'any 1947, hi hagué una restauració del Misteri dirigida per l'arquitecte Francesc Folguera (1891-1960). L'any 2010 i 2011 el monument ha estat restaurat de nou. S'ha reset el banc dissenyat per Gaudí situat enfront del monumet i s'ha tornat a col•locar la figura de Jesús ressucitat inicialment previst.

L'obra d'aquest misteri reflexa perfectament l'ideari de la lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. Això es pot veure en la placa de bronze de l'ofrena:

“LA LLIGA ESPIRITUAL / DE NOSTRA SENYORA / DE MONTSERRAT / EN NOM
DE LA PIETAT / DE CATALUNYA / FA OFRENA / D'AQUEST MISTERI / SIGNE DE
TOTA RESSURRECCIÓ / XXIX DEL MES DEL ROSER MCMXVI”